murret kandnud, kui kange söa waew ir-
mu raske teggo nende kaela peäl olli. K
nüüd koggodus kirrikus kous olli, siis
piddi koolmeister üksi laulma, need lau:
lud, mis keikide öppetusseks ja maenitsus-
seks lauldi; agga surem koggodusse hulk
seisid wait, ja wahtisid kaksipiddi, et nem-
mad ei moistnud luggeda, neil ep olnud
ramatutki. Sepärrast maenitses se öp-
petaja ommad kuuljad isse ärranis neid,
kes ollid täis kasnud, kes muiste moist-
nud luggeda, agga sedda ollid ärraun-
nustanud: ta pallus neid süddamest ka
awwalikkult, et nemmad piddid omma
waese hinge peäle hallastama, ja ühhel
kauba päwal ühhe katekismusse ramato
ostma, et nende wiis wannast olnud kül
mu tühja kaubaga omma rahha kullutada.
Ta andis se nou: nemmad piddid
hakkama katekismusse ramatust need kir-
ja tähhed werima ja pärrast kokkoluggema,
et need kümme käsko, usso öppetus
ja Issa meie palwe alles nende meles seisid.
Temma ütles weel: kül se armas önnis=
teggia kes teid ni wägga on armastanud,
annab teile armo, et teie sedda wisi jälle
hakkate ramatut luggema, kui teie südda=
mest

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 2